

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

budynek mieszkalny

2. Czas powstania

1916 - 1922

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

ul. Piwna 3
13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie

powiat: działdowski

gmina: Działdowo

obręb: 0001 Działdowo
działka nr: 1258

6. Formy ochrony

Ustawa z d. 23.07.2003 o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (art. 7)
- Założenie Urbanistyczne Starego Miasta Działdowa - decyzja z 22.08.1960r. (A-530)

Ustalenia ochrony w MPZP Miasta Działdowo - Uchwała nr XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w Działdowie z 24.05.2002r. wraz z późniejszymi zmianami

Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo budowlane (art. 39. ust. 3)
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: grudzień 2013r.

Anna Ulejewska

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Obiekt założony na planie prostokąta o zwartej bryle, 1-kondygnacyjny, z użytkowym poddaszem, murowany, otynkowany, z wystawką w połaci dachowej. Dach dwuspadowy kryty dachówką ceramiczną holenderką. Wystawka kryta dachem pulpitowym z dachówką ceramiczną holenderką. Fasada podkreślona cokołem i zwieńczona gzymsem. Wystawka zwieńczona gzymsem. Stolarka okienna: na pierwszej kondygnacji okna za węgarem, dwuskrzydłowe, PCV, z imitacją krzyża okiennego. W wystawce okna dwuskrzydłowe PCV za węgarem. Drzwi drewniane, dwuskrzydłowe współczesne, z jednym skrzydłem półstałym, z nadświetlem w formie poziomego prostokąta, podkreślonym i zwieńczonym gzymsem.

11. Stan zachowania

Zachowana bryła budynku. Zachowane oryginalne pokrycie dachu. Zachowany detal architektoniczny w postaci gzymśów.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Działdowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. miasto odbudowano wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy miasta opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. W 1915r. zatwierdzono plan odbudowy F.Kahma. Po zniszczeniach I WS architektoniczne wytyczne odbudowy miasta nadał H.Muthesius.

13. Uwagi

Przywrócić utracone cechy historyczne obiektu.